

paa disse Forhold, er der to Veje at gaa; den ene er at forøge Indtægterne, den anden at formindske Udgifterne. Jeg antager, at vi blive nødte til at gaa begge Veje; men hvor langt vi kunne komme med Nedsættelse af Udgifterne og Besparelser i det hele taget, er ikke godt at vide. Der er gjort gældende, at der allerede er udfoldet hæderlige Bestræbelser i den Retning paa det foreliggende Finanslovsforslag, og det var vel ogsaa en af Grundene til, at Socialdemokratiets Ordfører i det andet Ting betegnede denne Finanslov som maaske den sletteste, der nogen Sinde var vedtagen af den danske Rigsdag. Jeg betvivler ikke, at den højtærede Finansminister ved Forslagets Udarbejdelse har stræbt at spare, hvor der kunde spares; men jeg tilstaar, at jeg synes ikke, at Resultaterne af disse Bestræbelser have været meget store. Og hvad Forhandlingerne i det andet Ting angaa, finde de jo deres Udtryk i, at Underskuddet under Behandlingen er forøget med 800,000 Kr. Ordføreren sagde, da han gjorde Resultatet op ved tredje Behandling, at det egentlig undrede ham, at Underskuddet ikke blev noget større, for han syntes, at de havde vedtaget adskillige Forslag med ret betydelige Udgifter. Han havde altsaa været beredt paa og antaget under Forhandlingerne, at Behandlingen vilde føre til et endnu større Underskud, end der virkelig fremkom. Det synes mig ikke at være noget særdeles lovende Udtryk for den Sparsommelighed, man kan vente fra det andet Tings Side.

Nu er det jo muligt, at der vil komme lidt bedre Gang i Sparsommeligheden, naar man faar Betænkningen fra Sparekommissionen, og jeg venter, at den vil fremkomme saa betids, at Regeringen kan tage Hensyn til den ved Udarbejdelsen af næste Aars Finanslovsforslag. Det ærede Medlem, der talte før mig, syntes ikke at nære store Forventninger til Resultatet af denne Sparekommissions Arbejde; jeg syntes, han nævnedes et Tal som omkring 1 Mill. Kr. som det højeste, der vist kunde være Tale om at spare aarlig. Jeg har noget bedre Tro til Resultatet af Kommissionens Virksomhed; men jeg erkender, at store Skridt i Retning af at udjævne den Forskel, der for Tiden er mellem Indtægter og Udgifter paa vore Finansbudgetter, store Resultater i den Retning venter jeg egentlig ikke af Sparekommissionen. Det bliver altsaa nødvendigt at skaffe nye Indtægter, og det glædede mig at høre det ærede Medlem, som nu talte, paa sine

og sit Partis Vegne erklære, at man var rede til i den Henseende loyalt at støtte Regeringen. Jeg vil da haabe, at naar de Forslag, der var Tale om, komme til at foreligge, man da maa se dette omsat i Handling, saaledes at vi ved forenede Kræfter kunne faa tilvejebragt de Indtægter, som ville være aldeles nødvendige, dersom man skal kunne faa Balance.

Det ærede Medlem, der talte før mig, rettede nogen Bøje mod den høje Regering, dels fordi den ikke har været hurtig nok med at fremsætte Forslag sigtende til at skaffe disse Indtægter, dels fordi den ikke tilstrækkelig tydeligt har angivet, hvad den i det hele tænkte, det vilde være nødvendigt i den Henseende at foreslaa. Det er jo en Sag mellem det ærede Medlem og Finansministeren. Jeg kan derom kun sige, at jeg gentagne Gange har hørt den ærede Finansminister gøre gældende, at det vilde være vanskeligt at angive dette paa det Tidspunkt, da man krævede det af ham; da vilde det ikke være gørligt at have tilstrækkelig Oversigt over, hvor meget der i Virkeligheden behøvedes for at skaffe Balance, og det maatte man have, før man kom med de endelige Forslag. Derfor havde man ment, at det vilde være rettest at begynde med saadanne Forslag, hvorom det kunde antages, at der vilde være Enighed eller kunde opnaas delvis Enighed, fordi man fra alle Sider maatte erkende, at hvad man end skal have til Dækning af dette store Underskud, skal man i hvert Fald have noget paa disse Poster.

Blandt disse Forslag, som altsaa ikke skulle behandles i Dag, men som ville komme senere, døde det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) ved Jernbanetaksterne og udtalte den Formening, som man ogsaa hører ret hyppigt og fra mange Sider, at der sikkert maatte kunne indvindes ret betydeligt ved Besparelse paa Administrationen og Driften af Banerne. Det er meget muligt, at han deri har Ret, og jeg vilde ønske, at han ikke blot havde Ret, men at man ogsaa var i Stand til at gennemføre disse Besparelser; thi eet er jo at vide, at Fejlen er til Stede, et andet er at have Midler og Evne til at afhjælpe den. Men jeg vil dog sige, og det tror jeg for øvrigt ogsaa, det ærede Medlem selv var inde paa, at det vil være nogen Tid, før den Gevinst, som der vil kunne opnaas, kan gøre sig gældende. Jeg tror derfor, at det er meget godt at have dette for Øje og undersøge disse Forhold, saa godt det kan gø-